

РЕШЕНИЕ

№ 4477

гр. София, 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **1272** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Л. К. и П. Г. К., двамата действащи лично и като законни представители на малолетната Е. И. К., против заповед № 2209-ЗДЗД-1706/20.12.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л.. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав намира, че жалбата е допустима като подадена в законоустановения за това срок от лица, които имат правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С оспорената заповед на основание чл. 27, ал. 1 и чл. 26, ал. 1, изр. 2, във връзка с чл. 25, ал. 1, т. 3 и чл. 4, ал. 1, т. 4 от Закона за закрила на детето /ЗЗакрД/ е настанено дългосрочно, считано от 22.12.2019г., детето Е. И. К., с родители: майка - П. Г. К. и баща И. Л. К., в приемното семейство на В. В. Б. и А. И. Б., за срок - до произнасяне на съда с решение по реда на ЗЗакрД. Изложени са мотиви, че със съдебно решение № 52003/02.03.2017г., влязло в сила на 12.07.2018г., Е. е настанена в професионалното приемно семейство на В. В. Б. и А. И. Б., за срок до навършване на 7-годишна възраст или до промяна на обстоятелствата, наложили мярката за закрила. На 22.12.2019 г. детето навършва седем години. Към момента НА проучването се установява, че няма възможност детето да се върне в биологичното семейство, нито има намерени

роднини, които да желаят да го отглеждат и да разполагат с нужния ресурс за това. Издателят на оспорения акт основал преценката си на социален доклад и оценка на потребностите от 18.12.2019 г. изготвени от началник отдел „Закрила на детето“ Е. Б. Л. за положението на детето Е. И. К.. От тях се установява, че родителите не са надежден родителски ресурс за отглеждане и възпитание на малолетната Е.. Въпреки многобройните писма и жалби от тях за връщане на детето в семейството им, същите четвърта година не желаят и се противопоставят да ползват социална услуга за „Оценка на родителския капацитет“. Съобразявайки се с ДР на § 1, т. 5 от ЗЗакрД, най-добър интерес за детето е да продължи да се отглежда в професионалното приемно семейство Б., при което е от тригодишна възраст.

Така описаните в мотивите на процесната заповед фактически установявания изцяло съответстват на писмените доказателства, приложени в административната преписка. В производството пред съда не бяха ангажирани доказателства, годни да обосноват извод за възможното съществуване на други факти, релевантни за спора.

Видно от представеното решение № 52003/02.03.2017г., постановено по гр. д. № 11647/2016г. на Софийски районен съд, II Гражданско отделение, 91 състав, влязло в сила на 12.07.2018г. съгласно отбелязването върху представения препис, детето е настанено в горепосоченото приемно семейство до навършване на 7-годишна възраст или промяна на обстоятелствата. Не са налице данни да е настъпила такава промяна. Безпротиворечиво се установява от приложените в преписката писмени доказателства, че в приемното семейство детето получава адекватна грижа. Безпротиворечиво се установява и, че след навършване на 7г. от детето, не е била налице възможност за друго настаняване, което да съответства на най-добрия му интерес съгласно т.5 на § 1 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗЗакрД, и по-специално, за способността на родителите да се грижат за него, посочена в б. „д“ на цитираната разпоредба. Преценени в съвкупност, изявленията, направени от страна на жалбоподателите, не обективират релевантни за спора обстоятелства.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт съобразно чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че заповедта е издадена в установената форма от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Л. К., с ЕГН [ЕГН], и П. Г. К., с ЕГН [ЕГН], двамата действащи лично и като законни представители на малолетната Е. И. К., с ЕГН [ЕГН], против заповед № 2209-ЗДЗД-1706/20.12.2019г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: